

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Velja za vse leto ... \$3.50
Za pol leta \$2.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian daily
in the United States
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
50,000 Readers

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

NO. 121. — ŠTEV. 121.

NEW YORK, THURSDAY, MAY 23, 1918. — ČETREK, 23. MA JA, 1918.

VOLUME XXVI. — LETNIK XXVI.

ZAPADNA FRONTA

AMERIKANCI SO VPRIZORILI NA NEMŠKE POZICIJE PLINOV NAPAD. — NADALJE SO AMERIKANCI DVAKRAT PORAZILI NEMŠKE ODDELKE. — SILEN ARTILERIJSKI DVOBOJ VZHODNO OD AMIENSA. — DOŽIVLJAJ AMERIŠKEGA AVIATIKA. — SEDEM UR JE LEŽAL NA HIDROPLANU, KI JE PADEL V MORJE. — ARTILERIJSKI DVOBOJI V OKRAJU WOEWRE.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji, 21. maja. (Ass Press.) — Ameriška artilerija severozapadno od Toul je vprizorila zdaj danes zjutraj nenaden in strašen krajevni napad s plinom na nemške pozicije in postojanke v Gerchampsu gozdu.

Povodenj ameriških izstrelkov je padala v treh valovih, in tekem pol ure je bil gozd, v katerem je spalo veliko Nemcev, (kar je bilo znano) napolnjen z veliko množico strupenih plinov.

V živahnih patulskih spopadih v pondeljek ponoči in danes zjutraj vzhodno od Luneville so bili nemški oddelki dvakrat poraženi od Amerikancev, ki so vjeli dva jetnika.

Nek častnik in dvajset mož, ki so preiskovali ozemlje, severovzhodno od Ancervillers, vzhodno od Luneville, so zapazili štiri sovražniške patrulje ter stopili ž njimi v kontakt.

Sovražna stranka, ki je štela šestnajst mož, je zavzela postojanke v nekem zapuščenem zakupu, odkoder so jo pregnali z ognjem iz pušk ter metanjem granat. Amerikanci so zatem pogladi Nemce v beg ter vjeli dva moža, kojih eden j bil tako težko ranjen, da je pozneje umrl.

Na ameriški strani ni bilo nobenih izgub.

Štiri ure pozneje je neka sovražna patrulja vprizorila drzen poskus, da napade eno naših prednjih straž, vendar pa smo jo pogladi nazaj. Eden izmed Nemcev je bil ubit, in njegovo truplo so prinesli na ameriško črto v svrhu identifikacije.

Severozapadno od Toul je neka ameriška patrulja prekorajčila Apremont Verneville mesto ter našla z elektriko napolnjeno žico, katero so rabili za polnjenje sovražnih žičnatih ograj.

Amerikanci so prerezali to žico ter je prinesli seboj precejšen del. Neka druga patrulja je naletela na oddelke Nemcev južnozapadno od Apremonta in posledica tega je bil oster boj.

Amerikanci so uporabili svoje pištole, puške in ročne granate na uspešen način, in Nemci so bili prisiljeni umakniti se.

Nek korporal po imenu Klick, doma iz Nove Anglije je izvršil večeraj ponči osebno patruljo. Splazil se je k sovražni žici, hoteč preiskati nekaj, kar je domneval, da je periskop, ter videl Nemca, ki je stopil na strelno postojanko.

Streljala sta drug na drugega, vendar pa se je Amerikanec varno vrnil.

London, 22. maja. — V sektorju južnoistočno od Arras so večeraj ponoči angleški napadalni oddelki na dveh mestih prodrli v nemške zakope. Tako se glasi današnje oficijelno poročilo. Vjeli so več mož ter zaplenili eno strojno puško.

Na fronti v Flandriji so izvedli Nemci močno obstreljevanje s plinom na sektorju severovzhodno od Bethune.

Oficijelno poročilo se glasi:

— Tekom preteklih noči smo na različnih točkah fronte izvedli večje število uspešnih pohodov. V sektorju južnovzhodno od Arras so prodrle naše čete v zakope na dveh mestih ter vjeli 14 mož in zajele eno strojno puško.

Drugi napadalni oddelki so privedli nazaj par jetnikov iz sovražnih pozicij v bližini Locon in v sektorju med gozdom Nieppe in Metere.

Pariz, 22. maja. — Vojni urad poroča, da se je v pretekli noči na fronti južnovzhodno od Amiens završil artilerijski boj najbolj silnega značaja. Težko artilerijsko obstreljevanje se je vršilo tudi na južni fronti v bližini Piemont, zapadno od Noyon.

Z ameriško armado v Franciji, 21. maja. — Oficijelno poročilo, izdano danes v ameriškem glavnem stanu, se glasi:

— V poizvedovalnih bojih v Loraine smo vjeli par jetnika. Ob artileriji sta bili aktivni v Loraine in v Woewre okraju.

Washington, D. C., 22. maja. — Da so ameriški mornariški aviatiki poleteli preko Helgolanda, je razvidno iz tega, da je odbor za javne informacije objavil smrt kade-ta Stephen Potterja iz Detroita, Mich. Padel je v bitki s sedmimi sovražniškimi zrakoplovci.

Z angleškimi armadami v Franciji, 21. maja. — Nek ameriški aviatik je ležal brez pomoči na svojem hidroplanu v Severnem morju tekem sedem ur z zlomljeno nogo, predno so ga dobili. Prideljen je bil angleški armadi. Aviatik, ki je doma iz države New York, je letel ob belgijski obali v hidroplanu. Izstreljen je bil iz zraka in njegov stroj je padel v vodo. Sedem ur pozneje so ga rešili; sedaj se nahaja v bolnišnici.

IZ FRANCIJE: GENERAL PERSHING IN VOJ. TAJNIK BAKER

GENERAL PERSHING (levo) in SEKRETAR BAKER GREETING OFFICERS and MEN AFTER REVIEWING AMERICANS in FRANCE.

No. 8.440.

Položaj v Rusiji

Zmešnjave v Rusiji so vedno večje. — Lakota, državljanska vojna in kolera razjedajo deželo.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 22. maja. — Ruske razmere so slabše, kot so bile kdaj. Na več krajih dežele trpe ljudje veliko pomanjkanje. V Petrogradu je lakota. V Astrahanu in v okolici Kaspijskega jezera je kolera.

Ameriška vlada bi rada pomagala, toda zdaj ni najti poti, po kateri bi bilo mogoče dati pomoč kajti vse blago bi padlo v nemške roke.

Cela dežela se nahaja v anarhiji. Boljševiška vlada ni storila ničesar, da bi izboljšala položaj Nemci pa se za stvar ne brigajo. Tudi se ne ozirajo na obveznosti za katere so se pogodili v Brest-Litovsku z boljševiški delegati in ukrajinskimi zastopniki. V Sibiriji in po nekaterih krajih evropske Rusije razsaja državljanska vojna.

Vse to pa je ugodno za Nemce. Dokler morejo Nemci preprečevati, da bi imela Rusija močno vlado in dokler se posamezne stranke bore med seboj, bo Nemčija poskušala med narodom razširiti tako razpoloženje, da bo stradalajo in trpeči narod prosil da Nemci zopet vpeljejo postav in red. Priznava se, da je to mogoče, da celo, gotovo, navzle te mu, da sovražstvo proti Nemčiji narasča, kajti narod se zaveda, da berlinska vlada smatra svoje obljube v Brest-Litovsku za navadno cunjno papirja.

Boljševiška in ukrajinska vlada se oklepata sanj o miru. To naznaja neko poročilo državnemu departamentu iz Moskve z dne 12. maja, da je ruska delegacija od-potovala v Kijev, da se prične pogajati z Ukrajino. To obvestilo bi dajalo nekoliko upanja onim, ki se vedno mislijo, da se bodo združile razne politične in narodnostne stranke, ako ne bi bilo gotovost, da je Nemčija dala dovoljenje za ta pogajanja.

Medtem ko vse, kar se dogodi v Rusiji pomaga nemškimi načrtom, dokler zavezniški ne dajo pomoči boljšim elementom v prejšnji carjevi državi, se do zdaj ni storilo ničesar, da bi bila zagotovljena za zavezniško intervencijo.

Zavezniški so v tej važni situaciji razdeljeni na tri mišljenja. Anglija in Francija želita brez vsakega odlašanja pričeti vojne operacije. Združene države so mnenja, da so razmere take, da se bo vse samo poravnalo, akoravno ni nikake intervencije od zunaj. Japonska pa, ki je predlagala, da bi se ji dovolilo, da se polasti Vladivostoku in drugih krajev vzhodne Sibirije v namenu, da varuje tuje interese in da prepreči razširjenju nemškega vpliva in ker se Združene države vretirale ta načrt, je v tem oziru indiferentna. Japonska je nastopila svojo pot s tem, da se je pogodila s Kitajsko.

Pošiljanje vojaštva.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 22. maja. — Poslanec države New York, Caldwell, ki je član vojaškega odbora je izjavil v poslanski zbornici, da je bilo prvih deset dni maja poslanih 90 tisoč ameriških vojakov čez morje. Caldwell je rekel, da bodo po preteku enega leta po prihodu prvega oddelka čet iz te dežele imele Združene države v Franciji en milijon mož, ki bodo preskrbljeni s potrebnim orožjem in materijalom.

za obojestransko protekcijo svojih interesov prot nemški agresivnosti, kateri pomagajo boljševiške čete.

O stališču Združenih držav se ve le toliko, da jih ne navdaja želja kot Anglijo in Francijo za naglo postopanje, ker imajo pred očmi dva namena: rešiti Rusijo in jo dovesti nazaj kot močno državo v entento. Visoki uradniki so mnenja, da bi bil velik greh, ako bi se poslalo v Rusijo vojaštvo. To bi po njihovem mnenju obrnilo Rusijo proti zavezniškim in bi se morali celotno pridružiti Nemcem. Splošno se domneva, da bo nemško prodiranje, ki povzroča med ruskim narodom veliko nevoljo in prevladajoča lakota storila več kot katerokoli sredstvo, da se bodo različni ruski elementi zblžali.

V kompromis med stališčem Združenih držav ter Francije in Anglije silijo možje, ki zastopajo naziranje, da morajo zavezniške države nekaj storiti in storiti takoj, ako se hoče pričakovati, da bo Rusija postala še enkrat važen faktor v veliki vojni. Vendar pa obenem priznavajo, da bi bila vojaška intervencija za pomoč boljševiški vladi velik pregrešek. Priznava se, da se ne more ničesar ukreniti in da bi Nemci vsak od-por zlomili. To bi povzročilo pri upajoči Rusiji, pri boljših slojih in pri veliki armadi kmetov in trgovcev, ki sovražijo boljševiško vlado, da bi izgubili zaupanje v zavezniško politiko in bi bili prisiljeni obrniti se na Nemčijo za pomoč v neznosnem položaju.

Zatruje se pa, da bi bila srednja pot ugodna za Rusijo in zavezniške; in to bi bila civilna misija v Sibiriji. Vsi zavezniški narodi bi bili zastopani po svojih najodličnejših možih; načeloval bi jim pa Amerikanec. To mislijo bi varovala vojaška sila, v kateri bi morala imeti premoč Japonska, Anglija, Francija in Združene države pa bi tudi imele svoje čete. Namen misije bi bil: pridobiti zaupanje ruskega naroda, s tem, da se mu zagotovi nesebični namen in da se nudi varstvo krajevnim vladam, ki bi bila sesavljena iz naj-boljših slojev naroda. Ako bi boljševiške čete poskušale motiti misijo, bi posegle vmes zavezniške čete. Misija bi šla po Sibiriji proti zapadu ter bi prigovarjala narodu, da vstanjavi krajevano vlado, kateri bi zavezniške čete zagotavljale obznanje.

Masaryk pride

Največji slovenski učenjak profesor Masaryk je pred kratkim prišel iz Rusije v Ameriko kot zastopnik zatiranih slovenskih narodov. Obiskal je že več ameriških mest in bo v soboto 25. maja prišel v New York. Mož, ki se bori že celo svoje življenje za pravice avstrijskih Slovanov, mož, ki je v ta namen napisal že nebroj knjig, katerega je avstrijska vlada obsodila na smrt, ki ga pa ni zadela, ker je še o pravem času pobegnil v tujino, zasluži, da se mu pokloni vse newyorško Slovanstvo ki se le še kolkajka zaveda svoje narodnosti.

Profesor Masaryk pride v soboto popoldne v New York in slovenska društva, kakor tudi posamezniki, mu priredijo slavnostni sprejem o pol sedmih popoldne v Carnegie Hall, 7. Ave 56. in 57. cesta.

Pri tem sprejemu morajo biti navzoči vsi zavezniški Slovinci, da počaste največjega sedanjega Slovana, ki se bori za naše pravice in ki je ravno zaradi tega prišel v Ameriko med nas, da nam pojasni delovanje zatiranih slovenskih narodov v Avstriji in da nas pouči, kako moramo pomagati svojim bratom, da se jim prej osvobodijo izpod avstrijskega suženjstva.

Ker je poročilo o njegovem prihodu prišlo prepozno, zato ni bilo mogoče obvestiti posameznih društev, da bi sklicala sejo in se dogovorila vse potrebno glede sprejema. Zato se pa tem potom obveščajo vsa društva, kakor tudi posamezniki, da se zbero v soboto 25. maja ob 6. uri popoldne na 72. cesti 1. Ave., kjer se bodo zbrali tudi razna češka, poljska, ruska in druga slovenska društva in bo moč potem skupno odkorakati proti Carnegie Hall, kjer bo oficijelni sprejem o pol sedmih.

Da se da vsakemu posamezniku priliko, da more prisostvovati temu sprejemu, se preloži Slavcev družinski večer na soboto 1. junija.

Kerensky v New Yorku.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 21. maja. — Neko poročilo, katero je prejel državni departament, pravi, da je prejšnji ruski ministrijski predsednik Aleksander Kerensky, katerega so boljševiki odstavili, prišel v New York, toda poročilo ni do-ložno in ni bilo potrjeno. Državni departament poročila ne sprejme, ako ni potrjeno. Nocoj ni bilo mogoče dognati, iz katerega vira je prišlo to poročilo v državni departament.

Po zadnjem poročilu iz New Yorka je bil Kerensky na potu v to deželo, toda ruski poslanik ni prejel o tem nikakega poročila. Kerensky ima nekega sorodnika na zapadu in v ruskih krogih se govori, da je mogoče na peto do njega.

LAČNA AVSTRIJA

CELI AVSTRIJI PRETI LAKOTA. — LJUDSTVO JE PRISILJENO H KANIBALIZMU. — LJUDSTVO JE SITO VOJNE. — NEMŠKE ZMAGOVALNE OBLJUBE SE ZASMEHUJEJO. — VOJAKI PROSIJO KRUKA IN SI ŽELE MIRU. — VLADA SE BOJI BOLJŠEVIZMA. — NA SAŠKEM JEDO KAMELE, KONJE IN PSE.

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, 22. maja. — Poročilo na "Daily Mail" iz Amemasse ob švicarski meji se glasi:

— Ravnokar sem prejel, ne smem izdati iz katerega vira, za česar resničnost in verodostojni značaj pa morem osebno jamčiti, z Dunaja in iz Štajerske celo vrsto ustmenih zagotovil o opazovanjih v Avstriji do konca aprila. Moj pripovedovalec mi je povedal sledeče:

— Velike mase avstrijskega naroda so več kot site vojne. Nič več se ne pogovarjajo o njenih uspehih in ne-uspehih. Ne govore in ne mislijo na nič drugega kot na kruh. Hočejo imeti mir, ker jim bo dal kruha. Njihova moralna je na tako nizki stopnji, da se vlada boji — boljše vizma. Ne morem vam povedati, kaj vse smo pretrpeli v Avstriji preteklo leto; ne morem navesti činov, povzročenih vsled lakote in o katerih se šepeta okoli.

Ena cela izdaja "Arbeiter Zeitung" je bila zadnjega marca zaplenjena, ker ne bi bila smela pisati o dogodkih, katerih ni prijetno poslušati. Zahtevala je preiskavo v dveh groznih slučajih, ko so vojni ujetniki pomorili svoje tovariše-delavce v plinarni v 16. dunajskem okraju in je dolžila, da so delavci jedli dele teles.

Nek občinski svetovalec, kateremu je bila poverjena preiskava te zadeve, je izjavil, da se je dognalo, da sta se pripetila najmanj dva slučajja kanibalizma v plinarni, eden koncem decembra, drugi pa v marcu. O tem se je govorilo tudi v državnem zboru, toda o tem je dunajsko časopisje molčalo.

Avstrijska vlada se ne boji ničesar bolj, kot da se ne bi med narodi razširile boljševiške ideje in v Avstriji je splošno znano, da so avstrijski vojni ujetniki, ki se vrnejo iz Rusije, na fronti v kvaranteni, da se skažejo, da so politično čisti in da ne bodo marali okužiti svojih tovarišev doma z boljševiškim mišljenjem.

Pred petimi tedni, ko sem potoval po Štajerski, sem bil v Gradeu, ko so ravno izbruhnili nemiri zaradi hrane. Delavci v municijskih tovarnah so zastavkali. Korakali so pred mestno hišo, kjer so obesili hlebec kruha na okna v protest proti slabi tvarini, ki se je nahajala v kruhu, katerega so pekli iz koruzne moke, kateri so premešali moko iz drevesnega lubja in prsti.

Slični nemiri so bili tudi po drugih mestih, toda niti besedice ni bilo najti o tem v časopisih.

Pozneje je policija zbrala hlebec, ki so ležali po blatu, ter jih je shranila kot posebne racije za prebivalstvo.

Na Dunaju po več tednov niso dobili hlebec drugega za svoje glavne obede kot kislo zelje; naslednji teden pa smo imeli samo kisle kumarce; in zopet drugi teden nismo imeli drugega kot nagnjusno peso, s katero se običajno krmi živina, z majhnim kosom koruznega kruha.

Pogosto je moral kdo čakati po več ur v vrsti, da je dobil nekaj funtov krompirja.

Jaz in moja družina smo več tednov živeli ob samih gobah, katere smo nabirali v gozdu v bližini mesta.

Ljudje kar na cesti omagajo vsled slabosti. Povem vam, v Avstriji ni samo pomanjkanje, temveč lakota. — Zdravlje je pri mnogih tako slabo, da se komaj drže pokoneci; razmere pa se slabšajo dan za dnem.

Celo vojaki ne dobivajo dovolj hrane. Tudi vojaki so že siti vojne in so popolnoma apatični. Splošno se opaža vojake, da prosijo kruha in hrane od prebivalstva.

Zadnje tedne sem celo na svojem potovanju na železniških postajah videl vojake, ki so prosili ljudi, da jim dajo vsaj ostanke svoje hrane.

Avstrija se s strahom ozira na prihodnje tri mesece. Ljudstvo, kolikor mu je pač še dovoljeno šepetati, se posmehuje Hindenburgovi obljubi, da bo v veliki ofenzivi zdrobil angleško in francosko moč ter bo dosegel nemški mir.

— Že pregosto ste nas varali, — pravijo — s svojimi obljubami glede podmorskih čolnov, z Brest-Litovskim in z vsem ostalim. Edina posledica vaše lepe vojne s podmorskimi čolni je bila, da ste pripeljali Ameriko kot novo-sovražnico.

Spčetka se je vsakdo norčeval iz predsednika Wilsona, nazivajoč ga Don Quihote in pedanta; toda zdaj so izpremenili mišljnje in se boje, ker Amerika misli resno.

Berlinski "Tageblatt" z dne 7. aprila pravi, da revnejši sloji na Saškem jedo kamelje, pasje in konjsko meso. Kamelje meso prodajajo v Cvikavi in ga dobivajo od kamel Hagenbeckove menažerije, ki ima svoje predstave v Cvikavi. Kamele so prodali, ker za nje ni bilo več krme. Kamele so dale po 300 do 400 funtov mesa.

Poraba pasjega in konskega mesa se je zelo povečala in tudi cena je šla kvišku. Pasje meso se prodaja po 2 mar ki 75 penigov funt, konjsko meso pa po eno marko 80 penigov.

"GLAS NARODA"SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Slovenian Daily.)Owned and published by the
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York	\$5.00
in Canada.....	\$3.50 Za pol leta za mesto New York..	3.00
Za pol leta	2.00 Za četrt leta za mesto New York	1.50
Za četrt leta	1.00 Za inozemstvo za celo leto.....	6.00

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisov in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovno pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne
naznani, da hitreje najdemo naslovnik.**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Bondi Rdečega Križa

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Kupi bond Rdečega Križa! — Kupiš ga lahko za en dolar ali pa za biljon dolarjev.

Bond se lahko kupi v vsaki banki Narodne Zavednosti, ki je na vogalu cest Dolžnosti in Usmiljenja.

Podružnice so v vseh malih in velikih mestih. Kamorkoli se ozreš, je podružnica.

Bonde Rdečega Križa lahko kupiš tudi na odplačila. Obresti bondov Rdečega Križa se imenujejo Zavest, da si izpolniš svojo dolžnost.

Obresti se plačujejo vsake sekunde, vsake minute, vsakega dne, tedna, meseca in leta.

Bondi Rdečega Križa so vezi med ameriško in evropsko civilizacijo.

Bondi Rdečega Križa se prodajajo na vseh trgih, izvzemši onih, na katerih gospodarijo Nemci.

Kaj ne, da si že podpisal troje Posojil Svobode? — Podpiši sedaj še posojilo Rdečega Križa!

Pomisli, da je to samo posojilo in nič drugega. Vrnjeno ti bo v zmagi, veličini in zavesti, da si izpolniš svojo dolžnost.

Dolžnost je samo meja, do katere moraš podpisati. Nikdo ti pa ne bo branil podpisati več kot določa ta meja.

Ne bodi samo stoodstoten Amerikanec. Poskusi biti stooodstoten Amerikanec!

Če boš kupil bond Rdečega Križa, se boš smatral za drugega človeka. Kupi tudi bond za tega drugega človeka!

Nikar ne miži, kadar greš mimo prostora, kjer prodajajo bonde Rdečega Križa.

In nikar ne pozabi, kje prodajajo te bonde.

Prodajajo jih na banki Narodne Zavesti.

Corner Dolžnost in Usmiljenje Aves.

Major Lufbery ni umrl zastoj

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Potem ko je uničil več kot šestnajst nemških aeroplanov ter usmrtil njih pilote, je padel major Lufbery, ameriški avijatik.

Žalostno je, da je tako junaki in tako sijajen mož za vedno izven akcije.

Lufbery pa ni živel ter se boril — zamen.

Njegov vzgled bo služil kot bodrilo vsem ameriškim letalcem, in teh bo na tisoče nad nemškimi črtami še pred koncem poletja.

Od vsega pričetka vojne se je povdarjalo, da je mogoče zmagoslavno končati vojno le v zraku.

Pet tisoč zrakoplovov in aeroplanov nad nemškimi črtami bi obrnilo vojno srečo proti kajzerju.

Ameriški možje v vojni imajo pogum, drznost ter visokega duha žrtvovanja samega sebe, ki je potreben za težkočo boja v zraku.

Kmalo bo konec vsem zavlačevanjem pri izdelovanju zrakoplovov.

Prva stvar, ki jo je storil predsednik Wilson na podlagi polnomoči, izročeni mu z Overman zakonom, je bila rekonstrukcija oddelka za konstrukcije aeroplanov. — Predsednik Wilson je med onimi, ki spoznavajo potrebo zrakoplovov v velikih številih na polju akcije.

Ti stroji bodo kmalo pripravljeni.

Dolga in težka naloga pa je izuriti ljudi v letanju po zraku in v zračnem boju. Amerikanci pa se kaj hitro uče in privadijo temu poslu.

Dajte jim stroje, in kmalo bodo mogli vršiti tudi dejanski boj.

Že pričetkom vojne se je izkazalo, da ne Nemci bore v zraku, ampak Amerikanci. Zato se je na njih obrnilo vse.

Usoda Rusije.

nemškimi črtami. Skoraj vedno skušajo zavezniki spustiti se v bitko s svojimi nemškimi nasprotniki s tem, da lete preko nemških črt, kjer je mogoče boriti se.

To pomeni, da je vojni duh zaveznikov višji kot duh Nemcev in da je njih pogum v enaki meri večji.

Nemci napadajo v skupinah po dva ali tri. Tako si naprimer niso upali napasti Lufberyja v boju moža proti možu in stroja proti stroju. Čakali so prilike da so mogli spustiti proti njemu v boj stroj z dvema topovoma in dvema strelcema.

Lufbery je res odšel.

Ni pa odšel, dokler ni spravljal več kot šestnajst nemških aeroplanov stalno iz zraka s svojo izurjenostjo in svojim pogumom. Veliko mož mu bo sledilo.

Šele pred kratkim je gen. Pershing sporočil, da je nek ameriški letalec uničil dva nemška aeroplana.

Večina naše zračne bojne sile se šele uri. Ko pa bodo dospeli ti na bojno črto, bo zelo malo Nemcev na izpregled.

Med tem časom pa smo gotovi, da se bo nadaljevanje konstrukcije aeroplanov, sposobnih za akcijo, pospešilo na hitrejši način kot kedaj.

Mi pošiljamo ljudi v Francijo tako hitro kot moremo najti lalje za prevoz, a na vsaki ladji bo dosti prostora za aeroplane, katere so izvršili in ki so pripravljeni za službo.

Mogoče bo treba še več denarja za to delo.

Če bo stvar taka, naj da kongres ta denar takoj na razpolago.

Kar je storil Lufbery, stori lahko na stotine drugih ameriških letalcev. Kakor hitro pa bomo dosegli mojsterstvo v zraku, nam bo takoj pripadlo gospodstvo tudi na bojnem polju.

K pogrebu letalca Lufbery

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 23, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Lufberyjevi tovariši so pohiteli z amer. letališča na kraj, kamor je priletel. Ko so prišli na lice mesta, se je že nabralo mnogo francoskega ljudstva in pokrili so s cveticami njegovo truplo sredi vrta, kjer je padel.

Na Lufberyjevem telesu ni bilo druge rane, kot strel v desno roko, kar znači, da je krogla, ki je vžgala njegovo posodo za petrolej, šla skozi njegovo roko, ki je držala krmilo nekaj palcev od posode.

Po Lufberyjevem padcu so njegovi tovariši še nadalje poskušali spraviti Nemca na tla, toda nemški aeroplan se je počasi obrnil in odletel proti domu.

Ob tem času so francoski letalci slišali o novodošlecu in so ga pričakovali blizu Nancyja. Doživeli pa so isto kot Amerikanci. Oddali so na jekleno pošast več strelcov, pa brez uspeha.

Ko se je Nemec obrnil in ko se je razširila vest o Lufberyjevi smrti, so se Amerikanci takoj odpravili, da maščujejo njegovo smrt in so poiskali letala, ki so bila kos nemškim.

Danes popoldne so ameriški prostovoljci oblegali poveljnike ameriških letalcev, katere so prosili, da se jim dovoli iti proti velikemu nemškemu aeroplanu, ako bi se jutri zopet prikazal. Naši letalci so mnenja, ako dobe dovolj majhnih letal, da se jim bo posrečilo oddati strel, ki bi bil uspešen.

Te vrste aeroplan se je zdaj prvič rabil na nemški fronti. V boju pa je bil že ob Sommi, kjer je bil že eden ujet. Opazilo se je, da mu krovišče, katere rabijo naši letalci, ne morejo škodovati. Pilot sedi v zaboji iz jeklene plošče tri osmine palca debele. Ravno tako so zavarovani vsi bistveni deli stroja.

Slovenske novice

Milwaukee, Wis.

V nedeljo 12. maja zjutraj ob pol 6. se je peljal Josip Starič z avtomobilom po 7. Ave. okoli 25 7. Ave. na Park St., ni mogel zmanjšati hitrosti, ker ni prijel zavora in vsled brzine se je avtomobil prevrgel, da so bila kolesa obrnjena navzgor. Poškodovana sta se J. Cvelbar, ki se je peljal zraven in J. Starič, toda k sreči ne nevarno, zato pa je bil bolj poškodovan avtomobil, ki ni bil njegov, ampak Fr. Kovarčiča.

Dne 14. maja je umrl v Hanover bolnišnici na pljučnici 48letni John Ribič. Bolan je bil le osen dni. Spadal je k društvu sv. Janeza Ev. KSKJ., katero društvo mu je priredilo tudi krasten pogreb 16. maja. Pokojnik je bil rodom iz okolice Ptujске gore pri Ptuj na Spod. Štajerskem, kjer zapuša soprogo in tri otroke.

Ely, Minn.

Rojak Frank Skala se je nevarno ponesrečil, ko je premikal železne vozove. Po ne previdnosti ga je prišlo za nogo. Nahaja se v bolnišnici. Upati je, da kmalu okrevi.

Rojak Frank Martinjak je zopet otvoril čevljarstvo delavnico v poslopju Jakoba Butale, nasproti Slovenske Čitalnice. Rojak Martinjak je dober čevljar in obrtnik, zato je naša dolžnost, da podpiramo napredne Slovence.

Hibbing, Minn.

Težko je bil poškodovan dne 14. maja Martin Valenčič, ko se je peljal s kolesom in je bil pri tem povežen z avtomobilom od George Bodoh-a. Počila mu je lobanja. Prepeljan je bil v bolnišnico. Zaposlen je bil ponesrečen Valenčič pri Mahoning rovu.

Buhl, Minn.

Ko so zapustili upoklicani fantje 11. maja našo vas, se je zbralo na kolodvoru čez 1000 ljudi, ki so jim nudili zadnji pozdrav. Peljali so se v Jefferson barake v državi Missouri. Med njimi je bil tudi naš rojak Mike Stemanič.

Chisholm, Minn.

Josip R. Dragič, prostak pri 49. infanterijskem regimentu, ki je umrl v El Paso, Texas, v vojaški bolnišnici, je bil prepeljan smekaj ter pokopan z vsemi vojaškimi in civilnimi častmi v sredo dne 8. maja. Pokojni zapuša na Chisholm brata in sestro.

Calumet, Mich.

Dvojna poroka je bila dne 11. maja v naši cerkvi sv. Jožefa. Fr. Turk je objubil večno zvestobo Mrs. Johani Turk, rojeni Čikada. Ženin je iz Plenberka, fara Stopič, nevesta pa iz Ivanjega sela, fara Unec na Notranjskem. Kot prič sta bila navzoča Jernej Magajna in Miss Margareta Blan. — Druga srečna dvojica pa sta bila John Sonrak, doma iz Velikega Kala, fara Mirna peč, in pa Miss Annie Rogina, hči rojaka Matije Rogina iz North Tamaracka. Nevesta je bila rojena na Calumetu. Tovarševala sta jima Mr. Marko Frankovič in Miss Annie Kocjan.

Krščena je bila 12. maja v cerkvi sv. Jožefa mala Narcissa May, hči Johna J. in Blanche Judič iz Heale.

V starosti 62 let je 14. maja umrl na svojem domu v Raynhamtown John Bir po daljši bolezni. Rojen je bil v Alsace-Lorraine in ko sta ti dve francoski provinciji po nemško-francoski vojni 1. 1871 pripadli Nemčiji, je prišel na Calumet leta 1872, kjer je bival do svoje smrti. Poleg vdove zapuša še šest otrok, med temi Mrs. Geo. Struelj v Yellow Jacketu in Mrs. Jos. Panjan v South Range. Pokopan je bil 16. maja iz cerkve Sveta Jezusovega, koje zvest član je bil celo svoje življenje.

Dne 15. maja zjutraj je umrla na domu svojega stricnika Mat. Čopa njegova teta Miss Mary Čep v starosti 60 let. Na Calumetu je bivala nad 20 let, kjer je dolgo vrsto let držala boarding-house. Zapuša več bratov in sester v stari domovini. Pogreb se je vršil 17. maja iz hrvatske cerkve sv. Ivana.

Mrs. Franciska Furlan se je 11. maja vrnila na svoj dom v Waukegan, Ill., ker se je njenemu očetu John Ovsenku, ki je bil nevarno bolan v Tamarack bolnišnici, zdravilo obrnilo na bolje.

Rojak Frank Radej se je te dni vrnil na Calumet. Pot iz Čadilaca na Calumet je napravil v svojem lastnem avtomobilu. Tu se muči

**FOOD
WILL WIN
THE
WAR**
Pozor rojaki!

Kadar ste namenjeni kupiti hišo, lot ali farmo, ogledajte se pri meni predno boste kupili. Jaz zavarujem tudi hišo proti ognju.

J. LUŠIN,
prodajalec zemljišč
1065 E. 66th Street,
Cleveland, Ohio.

Sin

(Nadaljevanje.)

"Na mojem domu je treba kmeti. Takega jaz nočem, da bi v gosposki sukni hlače okoli hiše, pa da bi ga ljudje vikali in bi se jaz ne mogel govoriti z njim, kakor z vsakim človekom. Pojdite mi v kraj z gospodom! Moj oče je bil kmet in zet moj bo kmet; kdor poleg česa drugega prinese najprej trdno delavno roko, kdor se bode v ponedeljek drugače oblačil nego v nedeljo, tak pride pod moje streho, pa je amen besedi!"

"Smrekar je kmetstvo podstavilo, kaj ne? Iz zemlje si stotine in stotine denarja izrili!" reče žena zabavljivo.

"Baba, ti govoriš, kakor veš. Kmetstvo ne redi, ali pošteno živi; daj se ga, kdor ga imaš. Iz dežja je dobro, če ima človek kam pod streho priteči. Pri trgovini človek kolne, pri kmetstvu pa moli Smrekar je znal kleti in moliti in zato se je podstavil, baba!"

"Tako rajši vzameš takega, ki ti bo na starost z oboje gledal!"

"Jaz svojega zeta ne bom nikoli ničesar proslil, če Bog da. Povedal sem ti, da ga nočem, ki bi v ptek sukni nosil in bi ga starci vikali. Molči!"

Ni se dalo več govoriti o tem ženin. Vsi drugi niso bili materi po volji, hči se ni hotela oglašati za nobenega, katerega bi oče imel rad; predpust je minil. Ljudje, ki so pričakovali ženitovanja pri Smrekarju, so se zmotili tudi to ženo. Smrekar je bil ali razžaljen ali žalosten, in vse je ostalo, kakor je bilo.

XII.

Sneg je skopnel, pomlad je prišla, pšenica po polju je zelenela, rastla, se vretenila v klasje ter naposled orumenjela, bila požeta in omlačena.

Smrekarjev Anton je imel v vrečah dva visoko nadeta voza pred vodo. Namenjen je iti v mesto na trg.

"Janez je bolan", ne bo mogel iti s teboj; koga drugega dobiš?" reče mati Smrekarica, gledaje kako mož na vozu, po vrečah hodeč, tu in tam kaj popravlja in prelaga.

"Vrag še take hlapec!" se zahudil Anton, "kadar ga je treba pa je kilav. Koga čem dobiti? Povedi mi človeka, da bi mu bilo upati."

"Glej, tam le gre Brašnjarev Stefan! Vprašaj ga, morebiti on utegne z enim vozom iti, z enim pojdeš pa sam."

"Ta bi bil dober. — Stefan, stopi malo sem, stopi!"

Stefan se približa.

Smrekarjev Anton izvleče mehur tobaka iz žepa ter mu ga pomaži z voza:

"Na natlači!"

Stefanu se zdi malo čudno, da je Smrekar danes tako prijazen in mu ponuja tobaka.

"Pojdete še nocoj?" vpraša Smrekarja, ko zažge pipo.

"Do pol poti bi še nocoj rad šel. pa hlapec ni je zbolel. Kaj boš pa

ti kaj kmetoval?"

"Nimam ničesar posebnega storil sem že, kar je bilo velikega."

"Utegneš dva dni iti z doma?"

"Da bi z vami šel namesto hlapca? Zakaj ne, rad, če hočete", odgovori Stefan.

"Prav je. Vsakega nočem s seboj jemati, tebe pa rad vzamem. Stradal ne boš po poti niti trpel, čejo, kadar boš vozil z menoj; za drugo že narediva, da bo prav."

"Čez koliko časa se bo treba odpraviti?"

"V miraku zapreževa. Le pojdij zdej domov, da dobiš kaj ugrizka, pa da grlo splakneva, predno poženava", reče Anton.

Ko je solnce zašlo, so bili v oba voza napreženi po trije in trije konji. Smrekar zamaže z dolgim bičem, konji se upro in kolesa se začno premikati po tiru. — Mati Smrekarica, ki je s praga gledala za vozoma, reče, da Stefan, ki je šel s poslednjim vozom, prav lepo pristujejo bič in vajeti in da bi bil čeden voznik na vsaki veliki cesti.

"Škoda je, da ne bo nikoli vozaril, ker nima s čim. Njegov oče, ki mu je vse zabil, je vreden, da bi dirjal skozi šibe", pritakne starosedeš, ki je mimo grede postal pri Smrekarju, ker njemu je bila govorjena ona pohvala Stefanova.

"Bog ve! pridnega človeka Bog zmerom vidi", reče žena.

"Kakor je že! Vidi ga, ali vidi mu ne da?" — odgovori starosedeš s prsti pokaže, kako se šteje srebro.

Pranica je imela v veži opravke. Slikala je, kaj mati govori z onim možem, in vesela je bila.

XIII.

Drugi večer pozno sta ustavila Smrekar in njegov pomagač Stefan, iz mesta domov grede, v kmetiški pričetni krčmi, da bi konji zobali in pili ter da bi sama tuč videla malo rdečega", kakor je dejal Smrekar, ki je bil ta dan ne kaj bolj beseden, kajti dobro in lahko je bil prodal.

V krčmi je bilo mnogo voznikov in kmetov okoli več omizij; vendar tistih, katerimi je Anton posebno rad govoril, nocoj ni bilo. Ker so bili že odšli. Zatorej sede s Stefanom malo bolj na samo, tja, kaj na ogel v kot.

"Le pij, kolikor moreš; vsega ne zapijeva, kar imava, hvala Bogu", reče Smrekar, ko sta imela najboljšega vina pred seboj.

"Klobukov nama ne vzemo", reče Stefan.

"Bog me, da ne! Glej, pečeaino nama nese. Reži, saj ne bomo vekomaj živeli."

Smrekar je sam nocoj tudi pil precej pogosto. Jezik se mu vedno bolj in bolj razvezuje; Stefan ga ni še nikoli videl tako prijaznega poleg sebe. Pripovedoval je razne reči iz prejšnjih let: kako je počasi obogatel; kako je tu in tam srečno kupčeval; kako so ga gospodje po mestnih magazinih izkušali preka-

Vaše zdravje

zahteva snaznost in natančno ravnanje pri vseh zdravniških predpisih in nasvetih. Da vam bo mogoče odstraniti malarialno bolečino, ki pride od vseh strani na vas kot hud sovražnik, bodite vsled tega vedno pripravljeni. Imajte vedno pri rokah

Severa's Antiseptol

To je izvrstno higijeno in antiseptično sredstvo, ki naj bi se razbriše ali sliše dan pri izpiranju ust, pri grgranju, pri izpiranju ušes, nosa, ali pri antiseptičnem izpiranju ran in odskov. To zdravilo vam hladi in leči bolelaste deli in srbeče izpahne. Navodila so označena na zavitku. Cena 88c. Na prodaj v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

niti, pa se jim ni udal, in več takega.

"Ti nisi neumen, fant!" reče Smrekar Stefanu. "Zdej te res vije, pa počasi prideš naprej. Kmetstva se drži, tvoje zemljišče je dobro; pa tudi trgovstva bi smel po malem poizkusiti, kadar si malo o pomoreš; to je dobro, brez njega bi ne bilo Smrekarja, kakor je."

"To želim že od nekdaj. Takoj drugo leto si kupim konja", odgovori Stefan.

"Dolg plačuj, pa lesa za seboj zapiraj, pa boš po vsem svetu lahko hodil in ljudje te bodo radi imeli. Pošten si in moraš tudi ostati. Jaz tvoje starega nimam posebnega na dober, a tebe imam jako rad, in kadar ti bo velika sila, pri meni se oglasi. Na!"

Stefan prime roko, ki mu jo je Smrekar pomolil, in reče:

"Vi ste dober mož! Denarja Vas ne bom proslil, a nečesa drugega. In če me boste slišali, storim Vam, kar si morete misliti, da Vam živ človek stori."

"E, kaj boš! Jaz ne iščem ničesar. Zmerom ne bom. Ni se mi treba ubijati po svetu. Lahko bi le, žal doma v senci, sama navada človeku medaje miru. Kadar dobim zeta v hišo, menim, da bi malo popustil to trgovino. Staram se, pa ni dobro, če si človek vedno in vedno utrjuje spanec."

"Ni vam treba toliko trpeti, storili ste že zase zadosti."

"Res je tako. — Ti si pameten kaj meniš, katerega zeta čem vzeti? Kateri bi bil najbolj pravi?"

Stefana zalije rdečica o tem vprašanju, gleda predse v kozarec, molči nekaj časa, pije in reče malo boječe:

"Vzemite zeta, ki ima Franico rajši od vsega drugega, ki Vas ima v čislju kakor očeta in ki bo materi stregel na starost, kakor pošten sin."

Smrekar, ki je bil že malo vinski in dobre volje, se nasmehne, izpije kozarec vina in vpraša:

"Kateri je tak, kateri?"

"Vam treba zeta, ki je pošten, da mu ne more noben človek očitati..."

"Vse res, takega bi jaz rad. Pa nekaj denarja je spodobno in mora biti. Voda, tudi čista, se ne vzame s čistim vinom, samo voda z vodo, vino z vinom; sicer je pijača le za žejo."

To Stefana malo popari; ali misli si: zdaj le je lepa prilika, morda je ne bo več take; torej naj velja, kar hoče.

"Jaz nimam denarja ni imovi ne, pa obojega se upam pridobiti, a ne podam se nikomur, in ko bi se dalo menjevati za vse, kar smo in imamo, ne menim se z nobenim..."

"Pamet imaš; jaz sem bil v tvojih letih in sem se zdaj tak. Vsak človek je sebe vreden."

"Pošteno Vam govorim oče sedosedov, vzemite mene za zeta, nikdar se ne boste kesali do smrti..."

"Oh!" zavpije Smrekar, pa ves obraz se mu izpremeni, in usta se raztegnejo v zaničljiv nasmeh.

"Jaz nisem hotel, da bi kdo drug zame pri Vas govoril..."

Smrekar mu ne da govoriti.

"Fant! Ti si pijan!" reče.

"Ali veš, kaj govoriš?"

"Vem. Vasa Franica ne ima ra da in jaz njo..."

Ko Smrekar to sliši, plane po konci, upre oči v Stefana, kri mu zalije obraz in na glas zavpije:

"Lazeš, berač! Poberi se mi, da te ne bom videl. Izpred oči! Ako ne..."

Ljudje od drugih miz so umolk nili in gledali razdraženega Smrekarja.

Stefan je spoznal, da je delal prenaplo, ni vedel nekaj časa kaj storiti, hitro pak je čez malo hip pov vstal, položil za roko nekakega

Povesti o špijonih

ABRAHAM MELKOVITCH. — NEMŠKI ŠPIJON.

Abraham Melkovitch je bil to, kar se imenuje v navadnem jeziku tajne službe špijon "določenega mesta".

Te vrste špijoni so prideljeni gotovemu mestu, gotovi vasi ali gotovemu okraju ter je njih naloga dobiti ne le kako posebno informacijo ter se nato premakniti na kako drugo mesto delovanja. Da se jim povele postati stalni prebivalci gotovega okraja, ki jim je bil določen ter se morajo tam nastaniti ter biti zaposlen v tem ali onem delu.

Vsled tega pričnejo ljudi zret nanje kot na stalne prebivalce katerih se ne more lotiti noben sum, ki bi se hitro oprijel onih, ki bi le začasno bivali na dotičnem mestu.

Prednosti tega sistema so mnogoštevilne in te vrste špijoni si na lahek način pridobijo zaupanje onih, ki jih obdajajo. Nemčija je ustanovila na stotine takih špijонов po celih Združenih državah v časih pred vojno.

Abraham Melkovitch je bil špijon Wilhelmstrasse v Berlinu. V svojem umazanem poslu se je izpril po navodilih najboljši izurjenih učiteljev. Bil pa je tudi kaj dober učenec. Izučil se je tako dobro, da se ga je izbralo za mesto "stalnega agenta", katerega se je hotel poslati v Pariz.

Melkovitch se je nastanil v nekem pariškem predmestju ter postal francoski državljani. Lotil se je trgovine ter kmalu postal del živahnega življenja v pariških predmestjih.

Bil je miroljuben, dobre narave ter brez vsakih posebnih zahtev. Ker je trdil, da je Rus in ker je bila Rusija najbolj vdana zavaznica Francije, si je znal celo pridobiti gotovo mero popularnosti pri svojih sosedi.

Medtem pa je služil na drugi način Nemčiji ter izvrševal posle, katere mu je naročal Berlin. Skušal pa je ujeti tudi najmanjše informacije, ki so mu bile v korist.

Edina napaka, katero so mogli najti njegovi predstojniki na Melkovitchu, je bila, da se ga je lotilo vsakih par mesecev domotožje, ki ga je odgnalo od določenega mesta po postojanke za en teden ali tako, telom katerega časa se je vrnil v Nemčijo na kratek obisk, kajti njegov prejšnji dom se je nahajal

tik za francosko mejo.

To pa je bila le malenkostna napaka na značaju moža, ki je bil v vsakem drugem oziru nad vse koristen. Pokarali so ga sicer sampa tam radi njegovih številnih obiskov v Nemčiji, a drugače je bila nemška tajna služba zelo zadovoljna z njim.

Tedaj pa se je pojavila na nemški strani francoske meje neka skrivnost. Kadarkoli so Nemci zgradili kako tajno utrdbo na meji ali postavili postojanko za top, so Francozi takoj strelili isto stvar na francoski strani meje.

Vsako pikanje Nemčije na meji bi bilo vsled tega brezupno, ter bi ga Francija lahko takoj preprečila. Vse je kazalo, da prihajajo vesti na kak način na nemško stran. Nemška tajna služba je takoj pričela raziskovati zadevo.

Kmalu je bila skrivnost pojasnjena. Pojasnjeni so bili perjo dieni napadi domotožja Melkovitcha. Kadarkoli je šel ta špijon na obisk k svojim sorodnikom na drugi strani, je prinesel seboj v Francijo celo kopico zelo zanimivih in koristnih novic, katere je nato prodal francoski vladi. Dobival je plačo tako od Francije kot od Nemčije ter tako vršil špijonsko delo za obe strani.

Če bi takih stvari ne končali s strašno kaznijo ter dali nauk o sadovih izdajstva, bi bila nemška tajna služba takoj razorganizirana. Glave nemškega policijskega sistema so vsled tega sklenile, tuko kaznovati izdajalca.

Poslali so v Pariz eno najboljši brezobzirnih špijona, neko Ado Oncken. Ada se je sestala z Melkovitchem kot slučajno ter ga povabila nekega večera na izprehod v Bois de Boulogne. Sedla je poleg njega na klop, ki je bila skrita v grmičevju.

Ko je Melkovitch tako sedel tam ter govoril z žensko, je slednja vstala ter stopila za njega. Krog vratu pa mu je ovila tenko žico iz bakra. Na obeh koncih žice sta se nahajali ročki. Ko je dobila premoč, je Ada potegnila za obe ročki.

Ostra žica je skoro popolnoma odrezala glavo Melkovitcha od telesa. Umril je, ne da bi mogel zakričati. Pariška policija ga je našla eno uro pozneje, a morilka je med tem časom že pobegnila.

Janezek

Spisal Kaaver Meško.

Kakor fizele v rodovitnem letu, imamo dece v vasi. Vrišč in krič je včasih po cesti, da mi res že preseda, in je treba prijeti tega ali onega za ušesa — seveda, če se ga dobi. Gorje psu, ki zabodi od kod v vas, in se vsuje ta preserna tolpa, oborožena s kame-njem in s palicami, z žilni in najhujšimi nameni za njim. Včasih dobijo kje kola samotnežice in se vozijo po cesti. In misli bi človek krščanski, ki jih gleda od daleč, da se sli velik ciganski tabor. Šipe na šoli in in na drugih vaških hišah pobijejo vsak hip, poleti s kamenjem, pozimi s kepami. A ko bi jih trebalo plačati, ali ko preti nevarnost, da zapoje šiba, je nedolžen vsak kakor dete, ki smo ga krstili ravno včeraj.

Izmed največjih originalov, da si izmed najmanjših mož v vasi, je Janezek. Res ni čuda pri pritlikavi njegovi velikosti, da je odgovoril nekoč, ko je šel proti nji, ki je rastla na nji visoka koruza, na vprašanje materino, kam da gre, odločno in brez pomislekov: "V gozd!"

Pridem zadnjice? Šole in postojim na cesti. Da pregledam pošto, ki sem jo dobil med šolsko uro. Kar opazim, da se prikaže izza kupa sugeja pri sosednji hiši zdaj zdaj, lepo počasi, velika lopata, ki vije drobno grudico snega na kup ali čez njega na cesto. "Kakšen paleček pač tiči za kupom in meče s to veliko lopato te male grudice?" Pogledam. Majčken,

liko desetice na mizo ter naglo odšel.

Smrekar prime Stefanov denar na mizi in ga skozi odprto okno vrže ven v temo. Potem sede, kolne in izlize v se poln kozarec vina

(Dolga prihodnja.)

okrogel fant, malone tako širok kakor visok, zdravega rdečega lica — dasi menda ne dobiva preveč jesti doma, ker je več pomanjkanja kot bogastva v hiši, otrok pa je mnogo — z velikansko kučmo na glavi, stoji za kupom.

"A ti, Janezek! Zdej pa zdaj, ko si se ga lotil ti!"

"Hvaljen Kistus."

Z levec drži lopato, z desnico dobijo kje kola samotnežice in se vozijo po cesti. In misli bi človek krščanski, ki jih gleda od daleč, da se sli velik ciganski tabor. Šipe na šoli in in na drugih vaških hišah pobijejo vsak hip, poleti s kamenjem, pozimi s kepami. A ko bi jih trebalo plačati, ali ko preti nevarnost, da zapoje šiba, je nedolžen vsak kakor dete, ki smo ga krstili ravno včeraj.

Izmed največjih originalov, da si izmed najmanjših mož v vasi, je Janezek. Res ni čuda pri pritlikavi njegovi velikosti, da je odgovoril nekoč, ko je šel proti nji, ki je rastla na nji visoka koruza, na vprašanje materino, kam da gre, odločno in brez pomislekov: "V gozd!"

Pridem zadnjice? Šole in postojim na cesti. Da pregledam pošto, ki sem jo dobil med šolsko uro. Kar opazim, da se prikaže izza kupa sugeja pri sosednji hiši zdaj zdaj, lepo počasi, velika lopata, ki vije drobno grudico snega na kup ali čez njega na cesto. "Kakšen paleček pač tiči za kupom in meče s to veliko lopato te male grudice?" Pogledam. Majčken,

liko desetice na mizo ter naglo odšel.

Smrekar prime Stefanov denar na mizi in ga skozi odprto okno vrže ven v temo. Potem sede, kolne in izlize v se poln kozarec vina

(Dolga prihodnja.)

Manjša se razdalja med nama. Kar se zasvetlika izpod dežnika bosa leva noga.

"Janezek je! Saj bi si moral misliti, da ga more neati le ta paleček."

Dohitim ga.

"Kam, Janezek?"

"Hvaljen Kistus."

Gleda me, mežika z živimi črnimi očmi, usta mu narahlo vstrepeta, kakor bi se hotel nasmejljati, a se ne nasmehe, pa tudi ne izpregovori razen pozdrava ničesar. Preveč mu je menda vroče, da bi se smehljaj, ali celo odgovarjal in se utrljal s tem.

"Kam pa, kam, Janezek?"

Pokaže z glavo in z očmi naprej po cesti.

"Ali na Peravo?"

Pokima.

"Komu pa neseš dežnik?"

"Očetu."

Veliko čudo, da se je ojunačil in odgovoril.

"Ali delajo oče na Peravi?"

Prikima.

"A tako nosiš dežnik težko. Ali so ti ga razpeli doma?"

Spet prikima in strmi v mene z majhnimi živimi očmi.

"A vaj ne dožuje. In pride ti lahko voz naproti in se še ogniti ne moreš. Daj sem, ti ga zaprem in ga neseš pod pazduho."

Dá ga radovoljno. Zaprem mu ga. Vzame ga res pod pazduho; a skoro omaguje s težkim tovorom.

"Le lepo počasi hodi! Saj ni maš več daleč."

Prikima vdano in strmi zamišljeno ter nekako obupno na cesto pred seboj, češ: "Ko bi bil le že konec tega težavnega popotovanja!"

Poleti se mu godi hudo. Preveč masti ima v majhnem telescu, zato mu je vedno grozno vroče. Posledica tega je, da ga zmaga huda lenost in se ga loteva vsak hip spanec. Pridem včasih poleti ob enajstih iz šole, in glej, na solskem pragu in na stopnici pred pragom leži v vsej mali dolžini in širini Janezek.

"Še pohodimo te, fant."

Odpre oči, počasi in malo kakor mlada miš, me gleda za hip strmeče in spet se mu zapro težki in trudni vekli.

Stopiti moram čez njega ali pa oprežno mimo njega.

Drugkrat dremde sedeč sredi ceste, v vsem obilnem prahu.

"Povezijo te, Janezek!"

Pogleda za hip in privzdigne kakor preplačen glavo. A takoj zopet pokina z njo, kakor bi hotel reči: "Pa me naj!"

Največja težava je z njim, ker se boji vode in se ne mara umivati.

"Že zopet si ves umazan, Janezek!" se jezim včasih nad njim.

"Ali se nič ne umivaš?"

Odkritosrčno odkima z glavo.

"Saj še zbolíš", ga kregam drugikrat, "če se nikoli ne umivaš."

"Se šele bom", me tolaži mirno in skoro s težavo, ker govorjenje mu dela brz vedno težave, ko vidi, da sem v resnici hud.

"Krajcar dobiš, če se lepo umivaš."

Res postaja nekaj dni po cesti snazno umit. Še nalašče se postavi široko in mogočno na sredo ceste, ko me vidi prihajati odkod, da bi ga gotovo opazil.

"Hvaljen Kistus!" pozdravlja že od daleč.

"Zdej pa, Janezek, zdaj! Tu imaš krajcar."

Z naglico, ki bi mu je ne prisojal, mi stegne naproti malo okroglo roko. Komaj pa ima krajcar, že zbeži v prodajalnice po sladkor. A s tem se le umaže in čez uro postopa po cesti zopet ves oči in ustih.

Nekoga dne ga pokličem k zupništvu in mu vržem skozi okno kos mila, v papir zavitega.

"To imaš. A zdaj se lepo umij!"

Odvije milo, počasi in premišljeno, ga ogleduje nekaj časa ter ga zavije zopet lepo počasi in previdno.

"Ali se ne pojdeš umivat? Saj imaš zdaj milo!"

"Pa ga dam rajši materi", mi zaupa z mirnim, skoro svečanim glasom.

Nekoga dne ga pokaram vpiro vse množice vaškega drobiža.

"Ali, Janezek, s teboj pa res ni nič! Saj se ne umivaš nikoli več."

Gleda me naravnost v obraz, mežika in mežika z očmi, a ne reče ničesar. Deca pa se smejejo s čudnimi obrazi. Vsem se vidi na licih, v očeh in na smehu, da bi radi nekaj povedali, a si ne upajo.

prav.

"Kaj pa je? Kaj pa imate?" vprašam.

Le hihitajo se. Gledajo zdaj name, zdaj Janezka, a ne odgovori nobeden.

"Ti, Tomaž, povej, kaj je!" primem večjega fanta.

"Janezek je rekel, da se za en krajcar ne more umivati vse leto."

Bučen smeh.

Pogledam Janezka. A ta strmi v me povsem nedolžno. Usteca mu drhtijo kakor na smeh, ki pa je ostal le bolj v mislih, kot se kaže na zunaj. In z vsem licem, z živimi, mirnimi očmi, s tem pol očimi smehljajem, potrjuje povsem odkrito

SLOV. DELAVSKA

Ustanovljena dne 15. avgusta 1908.

PODPORNA ZVEZA

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Prisiljeni: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porote: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, odzema njih uradniki, so ujudno prošen, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Poštne, Expressne, ali Bančne denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslovljajo: Blaž Novak, Title Trust & Quarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika take pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

SPOMLADNI VALOVI

ROMAN.

I. TURGENJEV. — ZA "GLAS NARODA" J. T.

15

(Nadaljevanje.)

Devetnajsto poglavje.

Če bi Gemma prinesla v hišo kolero, bi se gospa Lenora gotovo tako ne prestrašila, kot se je prestrašila Sanina.

Sedla je v kot, se obrnila k steni ter zajokala. — Pa to ni bil navaden jok. To je bilo tuljenje ruske knetice, ki joka ob krsti svojega moža.

Gemma je bila sprva tako presenečena da si ni upala približati se materi, ampak je stala nepremično sredi sobe.

Sanin je bil tako razočaran in preplašen, da bi najraje tudi sam zajokal. — In pomisliti je treba, da je trajal ta jok celo uro.

Pantaleon je bil toliko pameten, da je zaprl trgovino, boječ se, da bi kdo ne videl tega čudnega prizora.

Sreča, da je bilo primeroma še zgodaj. — Starec je bil čemer. — Nikakor mu namreč ni šlo v glavo, kako se je mogla Gemma tako hitro odločiti. — Sam pri sebi je govoril, da iz tega ne bo ničesar dobrega.

Emil, ki se je smatral kot nekakega posredovalca med Saninom in svojo sestro, je bil ponosen. Ponosen je bil, ker se mu je vse tako dobro posrečilo.

Nikakor ni mogel razumeti, da je mati tako žalostna vsled tega dobrega človeka in je prišel slednjič v svoji mladi pameti do zaključka, da se ženske glede razuma nikakor ne morejo primerjati z moškimi.

— Oh, če bi še živel Giovanni Batista! — je večkrat vzkliknila gospa Lenora ter si brisala solze z robcem. — Nikdar bi se ne zgodilo kaj takega.

— Moj Bog! — je pomislil Sanin, — kaj naj to pomeni! — To se mi pa vendar zdi nekoliko prečunno.

Gemma si ni upal pogledati, pa tudi ona ni obrnila nanj svojega pogleda. Slednjič je stopila k materi ter jo začela objemati.

Navsezadnje se je bil vihar pa vendarle polegel.

Gospa Lenora se je toliko pomirila, da je izpila čašo limonade, katero ji je bila ponudila Gemma. Slednjič je dovolila tudi Saninu, da je ostal v sobi, kajti prej ga je neprestano silila, naj ji izgine izpred oči.

Sanin je smatral to za dobro znamenje ter je začel govoriti. — Postal je tako zgovoren kot ni bil še nikdar v svojem življenju.

Gemma je pa dobro poznala svojo mater.

Ko je mislila, da je napočil ugoden trenutek, je prišla Sanina za roko ter žnjim vred pokleknila pred gospo Lenoro.

Nikdo ne ve, če je storila v naglici, premišljenosti ali nepremišljenosti — toda gotovo je, da jima je položila roki na glavi ter ju blagoslovila.

Pantaleon je pogledal ta prizor, namršil čelo ter šel odpreti glavna vrata trgovine.

Dvajseto poglavje.

Kmalu zatem so sedli k mizi ter se začeli pogovarjati. — Gospa Lenora je še vedno ihtela in kadarkoli je izpregovorila ime gospoda Kluberja, je globoko zavzdihnila.

— Gospod Kluber — je rekla — bivši ženin moje hčere (za sedanje ženin ga torej ni več smatrala), ima osem tisoč goldinarjev letnih dohodkov. Treba je tudi pomisliti, da se to premoženje od dne do dne bolj množi.

S tem indirektnim vprašanjem je hotela vprašati Sanina, kake dohodke ima on. — Sanin je to dobro razumel ter odvrnil:

— No, moji dohodki so vsakakor znatno manjši. — Jaz imam posestvo v guberniji Tula, ki bi lahko neslo pet do šest tisoč rubljev, če bi bilo dobro upravljeno. — Če pa stopim v državno službo, pa tudi lahko zaslužim svojih dva tisoč rubljev.

— V rusko državno službo? — je vprašala gospa Lenora. — Potemtakem bi se pa morali ločiti od Gemme.

— Jaz vstopim lahko tudi v diplomatsko službo — je pripomnil Sanin. — Ker imam precej dobre zveze, me lahko nastavijo kje v inozemstvu. — Lahko pa storim tudi nekaj drugega, kar bi bilo morda še boljše. — Jaz lahko prodam svoje posestvo. — Denarja dobim dovolj ter ga naložim v kako koristno podjetje. — Naprimer v vašo sladlčarno.

Sanin je vedel, da bi bilo to nekaj nemogočega, toda v zadregi govori človek marsikaj in nič ne pomisli, če bo mogel obljubo izpolniti ali ne.

— Tudi gospod Kluber se je nameraval pouditi malo svoto —

je odvrnila gospa Lenora.

— Toda, mati, za božjo voljo mati! — je vzkliknila Gemma v italijanskem jeziku.

— Moj dragi otrok, ti tega ne razumeš — se je oglasila, — človek mora razmišljati o vsaki stvari. — Toda, gospod Sanin, vi se morate vendar prej vrniti v Rusijo.

— Zakaj?

— Svojega carja morate vendar prositi za dovoljenje. . . .

Sanin je odvrnil da to ni potrebno ter pristavil, da bo moral vseeno oditi za par tednov v Rusijo. (Gemma se je pri tem skrhilo srce) češ, da bo vzela zadeva precej časa, predno bo vse uravnano. Ko se pa vrne, bo prinesel seboj potreben denar.

— Moja hči je vendar lepa kot kaka kraljica — je pristavila Lenora s pravim materinskim ponosom. — In meni se sploh zdi, da ni na svetu nobene lepše kraljice od nje.

— Na svetu je samo ena, edina Gemma — je pristavil Sanin.

— Zato ji je pa tudi ime Gemma (Gemma pomeni v italijanščini: biser, dragulj, Op. prev.)

Gemma je objela mater in se globoko oddahnila.

Sanin je postal nenadoma neizrečeno srečen. — Vse njegovo srce je napolnilo pravo otroško veselje.

Ko sta se zvečer z Gemmo poslavljala, mu je rekla:

— Dimitrij, nčkar se ne jezi name, če ti bom nekaj povedala.

— Kaj pa?

— Nikakor se ne smeš smatrati vezanega name.

On ji ni dovolil izpregovoriti člega stavka.

— In kar je mama rekla — saj veš, kakšni so stari ljudje. —

Vzemi tole za spomin.

Dala mu je majhen granatni križec, katerega je nosila na traku krog vratu.

— Ker sem zdaj tvoja, naj bo tudi tvoja vera moja vera.

Saninu so se orosile oči. — Strastno je poljubil svojo zaročenko in odšel.

(Dalje prihodnjič.)

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTROK.

Slovenski zdravnik.

Uradne ure: Vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure sivečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE., PITTSBURGH, PA.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angl. tolmač vesnan — \$1.00
Hitri računar (nemško-angl.) — \$1.50
Poljedelstvo — \$1.50
Sadjarstvo v pogovoru — \$1.50
Slov. angl. in angl. slov. slovar — \$1.50
Veliki slov. angl. tolmač — \$2.50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Elipnotizam — \$1.50
Doli s orojem — \$1.50
Dve žalostni: "Cariljeva senlora" — \$1.50
in "Trije šenlora" — \$1.50
Medija 2 svezka — \$1.50
Pod Robom St. Večernice — \$1.50
Postrežba bolnikom — \$1.50
Trina uš in tratorja — \$1.50
Umma živinoreja — \$1.50
Trojka — \$1.50
Vojna na Balkanu 18 svez. — \$1.50
Zgodovina c. kr. palatka št. 17 s slikami — \$1.50

Poleg tu navedenih knjig imamo pa še nekaj raznovrstnih letnikov po vsej državi.

Opomba: Naročila se pošiljajo čez pošto, poštni strošek plačajo naročniki. Ročnice se naj prejmejo 15. maja.

Življenje na avstrijskem dvoru

all smart cesarjeviča Rudolfa

— \$1.50

RAZGLEDNICE:

Newyorške, božične, velikonočne — \$1.50
in noveletne komad po — \$1.50
ducat — \$1.50
Album mesta New York s krajnimi slikami — \$1.50

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Italijanska vojna mapa — \$1.50
Avstro-ogrski, veliki vesnan — \$1.50
Cel svet mali — \$1.50
Cel svet veliki — \$1.50
Evropske vesnan — \$1.50
Vojna stenska mapa — \$1.50
Vojni atlas — \$1.50
Vojni atlas nov — \$1.50
Zemljevidi: Ala, Ariz, Colo, — \$1.50
Čai. itd. po — \$1.50
Zemljevidi držav mali — \$1.50
Zemljevidi držav veliki — \$1.50
Zemljevidi držav stenska mapa, — \$1.50
na drugi strani pa cel svet — \$1.50

Dragi znanci in prijatelji! Nehajajo se že dalj časa v italijanskem ujetništvu ter prevodeč raznovrstnega življenja, bi želel dopisovati si s katerim iz našega okraja. Sem doma iz Herpelje-Kozina v Istri. Moj naslov se glasi: Ivan Benčič, prigioniero di guerra, Forte Te-naglia, Genova, Italia. Pošiljam najlepše pozdrave ameriškim Slovincem in Slovenkam.

(23-25-5)

Ja Šime Čačič tržim svojega brata Nikola in Josu Mariča in Stojana Mariča in Stjepana Hrs-lana in Josu Anica in Matu Vr-kiča iz Benkovaca u Dalmaciji. Nalazim se u italijanskem zarobljeništvu. Molim, da se mi javi-ju. — Šime Čačič, prigioniero di guerra, Servigliano, Italia.

(23-25-5)

Iščem svojega brata JOSIPA PORLE, doma iz Krsinga vrha št. 5, fara Skočjan, Dolenjsko. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali če sam čita, naj se mi javi na sledeči naslov: Mrs. Agnes Kiren, 666 Powersdale, Youngstown, Ohio. (23-24-5)

Rada bi izvedela za naslov naji-nega očeta MIHAELA LEV-STIK, doma iz Sodražice na Dolenjskem. Pred tremi leti smo bili skupaj vsi trije v Au-riori, Minn., in potem se je bil preselil na Chisholm, Minn., a sedaj ne veva, kje se nahaja in ako je še pri življenju. Zatorej vljudno prosiva cenjene rojake širom Združenih držav, ako ka-teri ve za njegov naslov, da ga nama pošlje, za kar se že vna-prej zahvaljujema. V Združenih državah se nahaja že 26 let, pa največ po Iron and Range v Minnesoti; ako pa slučajno sam čita ta oglas, pa naj se sam javi svojima sinoma. — Joseph in John Levstik, Box 48A, R. F. D. No. 2, Johnstown, Pa.

(23-25-5)

Rad bi izvedel za naslov JERNE-JA GRILL, podomače Lubančev-ov iz vasi Dobindol št. 20, fara Toplice, Dolenjsko. Prosim ce-njene rojake širom Združenih držav, če kdo ve za njegov na-slov, da mi ga sporoči, za kar mu bom zelo hvaležen, ali naj se pa sam javi. — Joseph Uršič, 2062 E. 29. St., Lorain, Ohio. (23-25-5)

Dr. LORENZ

EDINI SLOVENSKO

GOVOREČI ZDRAVNIK

SPECIALIST

MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn

avenue

Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spo-znati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čim-preje.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, mazulje in liise po telesu, bo-lezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezn v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlato žilo, navduho itd.

Uradne ure so: V ponedeljkih, sredo in petkih od 9. ure zjutraj do 5. popoldan. V torekli, četrtkih in sobotah od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne. — Po pošti ne zdravim. Pridite osebno. Ne pozabite ime in naslov:

Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmache, da vas razumejo. Jaz znam hrvatsko še iz starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE,

cateri imajo v rokah naša potrčila sa denarne polikajstve, s številka mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti pre-jkomogoče svoj natančen naslov radi važne sadeve. Pisanja katera sme jim poslati, so se nam povrnila.

Tvrđica Frank Sakser.

Beckrich Frank No. 329639	Grgurič Blaž No. 240573	Pintar No. 330848
Bartol J. No. 330733	Gubert Giuseppe No. 323088	Samide Frank No. 330731
Bear Dan. No. 260638	Kastello John No. 44708	Sinčić John No. 330763
Becans Mary Misa No. 330063	Kovach Frank No. 260641	Spanček Bozi No. 328894
Bobič Vajo No. 260583	Kučič Matija No. 45015	Starčević Johana No. 331070
Bošković Džuje No. 260581	Mikolich John No. 323283	Tehler Anna No. 328894
Brann Mary No. 260648	Modic Ivan No. 329720	Turk Charles No. 330851
Dolar Valentin No. 330084	Novak Razi No. 45313	Turk Ivan No. 260647
Blender Vincens No. 206241	Oswald Joe No. 330632	Turk Jernoj No. 329741
		Žagar Frank No. 44272

Vojni Atlas.

Izšel je najpopolnejši Vojni Atlas, ki vsebuje zelo natančno raz-vidne raznovrstne mape v velikosti 20x27, kakor zapadno fronto, Evrope, Malo Azijo, cel svet z vodnimi črtami, evropsko vodovje označeno z blokadami, Zedinjene države z vojaškimi vezbališči in kampami ter zastave Zaveznih držav.

Naše rojake bo gotovo najbolj zanimal zemljevid italijanske fronte na katerem so s pravimi slovenskimi imeni označeni vsi kraji, kjer se je vršila tako strahovita bitka. Na karti so označena vsa mesta in skoraj vse slovenske vasi, ležeče zapado od Ljubljane.

Vse je slikano v barvah. Cena je le 30 centov, dokler zaloga ne poide.

RAVNOKAR JE IZŠEL

NOV VOJNI ATLAS v barvah,

ki vsebuje jako natančno in obsežno risano italijansko in zapadno fronto;

CENA 30 CENTOV.

Velikost 20x27 intev.

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK.

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim in žalostnim srecem na-znanjam, da mi je 2. maja umrl soprog

PETER POPIT.

Bolehal je že dalj časa na jeti-ki: ker si je mislil zopet zdravje pridobiti, se je podal 28. marca t. l. v Phoenix, Ariz., kjer ga je dohitela smrt 2. maja. Ker je želel biti pokopan tukaj, kjer že počiva dva njegova brata, so truplo pokopnika prepeljali semkaj.

Pogreb se je vršil dne 9. maja na tukajšnje narodno pokopališče v Waukeganu, Ill.

Pokopnik je bil doma iz Dreno-vega griča pri Vrhniki na Kranjskem. Star je bil 28 let. V Ameriki je bival 11 let, kjer zapuščja mene zalujočo soprogo in dva nedorast-la otročica.

Tem potom se zahvaljujem so-roduikom, prijateljem in znanem za krasne vence, katere so polo-žili na karto nepozabljenega mi soproga. Posebno se zahvaljujem moji sestri Frances Wohite, kate-ra je prihitela iz daljnega Little Falls, N. Y., me tolažiti ob bridki uri izgube mi predraga sopro-ga, kakor tudi družinam Fr. Kol-ar in J. Peckaj iz Little Falls, N. Y., za krasne vence.

Zahvaljujem se tudi društvom: Sloga št. 14 SNPJ. in Slovenski Narodni Sokol za krasne vence in vso postrežbo, katero sta mi dru-štva izkazala, ter vsem, ki so po-kopnika spremlili k zadnjemu po-čitku.

Ti, nepozabljeni soprog, počivaj mirno v svobodni zemlji ameri-ški!

Zalujoči ostali:

Jennie Popit, soproga.
Edward in Jennie, sin in hči.
North Chicago, Ill., 20. maja 1918.

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

Spodaj podpisani naznanjam prijateljem in znanem, da mi je dne 12. maja umrla ljubljena so-proga

ALOJZIJA AMAGONI,

rojena Jerele v Skočjanu na Do-lenjskem. Ranjka je dolgo bole-hala; bila je previdna s sv. za-kramenti in 14. maja smo izročili nje zemeljske ostanke materi zem-lji na Calvary pokopališču.

Iskrena hvala bratom, sorodni-kom in prijateljem, ki so jo ob-iskavali za časa bolezni, podarili krasne vence in jo spremlili na zadnji poti.

Zalujoča ostala:

Alojzij Amagoni, soprog.
Ljilje, sin.
Cleveland, Ohio, 1549 E. 38. St.

Jaz Jure Savor iz Rojanje vasi št. 51 išem te, dragi brat. Ako čitaš ta oglas, prosim te, da se mi oglasiš, ali če pa kdo rojakov ve, kje se nahaja, naj mi nazna-ni, mu bom hvaležen. — Jure Savor, Box 135, Gary, Ind. (21-23-5)

Rojake Slovence v ruskem ujetništvu prosim, ako kdo ve za JA-NEZA in FRANCETA SINTIČ, doma iz Kočarij št. 11 pri Ko-stanjevici na Dolenjskem, da mi naznani, kje bivata. Slišala sem, da sta nekje na Ruskem ujeta. Moj naslov je: Agnes Vo-denčar, 112 North Water st., Sharon, Pa. (21-23-5)

OPOMIN.

Vse tiste, ki mi kaj dolgujejo na hrani ali v gotovini, resno opo-minjam, da poravnajo svoj dolg najkasneje do 20. junija 1918. Če se ne odzovejo temu pozivu in ne poravnajo dolga, jih bom obelo-danil po vseh slovenskih listih s polnim imenom, priimkom in rojstnim krajem, kar bi gotovo ne bilo prijetno za poštenega človeka. Poravnajte torej svoj dolg, saj veste, da tudi jaz nisem dobil ničesar zastoj.

Joe Shushe,
402 N. 8. St., Sheboygan, Wis. (23-24-5)

POTREBUJEM

dobre dogarje za stalno delo skozi celo leto. Jaz plačam zelo visoke cene in imam zelo fin les.

Max Fleischer,
258 Lewis St., Memphis, Tenn. (14-5-11-6)